

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/44/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200152
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:5022200152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu Mgr. Michala Novotného a JUDr. Petry Vysaníkovej, v právnej veci žalobcu: W. Š., T.M.. XX.XX.XXXX, H. W. Č.. XXXX/XX, Ž., právne zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Halagan, s.r.o., so sídlom Framborská č. 253/21, Žilina, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 30.04.2022, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. ZA-16Sa/12/2022-144 zo dňa 05. decembra 2023, takto

rozhodol:

- Kasačná sťažnosť žalobcu sa zamietá.
- Žalovanej sa náhrada trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Správny súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. ZA-16Sa/12/2022-144 zo dňa 05. decembra 2023 (ďalej „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia ústredia žalovanej číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 03.03.2022 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“) a na základe výzvy správneho súdu aj rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 30.04.2022 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Sociálna poisťovňa, ústredie podľa článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení, publikovanej v Zbierke zákonov pod č. 318/1994 Z.z. (ďalej „zmluva“) uvedenom v prílohe II. nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (ďalej „základné nariadenie“) a podľa § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej „zákon o sociálnom poistení“) žalobcovi od 20.02.2020 odňala predčasný starobný dôchodok priznaný rozhodnutím číslo: XXX XXX XXXX X zo dňa 13. marca 2015. V odôvodnení konštatovala, že ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej republiky (ďalej „ČSFR“) bol zamestnaný u zamestnávateľa S&B s.r.o., Odolena Voda, Česká republika, ktorý mal k 31.12.1992 sídlo na území Českej republiky a preto v zmysle článku 20 ods. 1 zmluvy všetky doby zabezpečenia získané pred 01.01.1993 sa považujú za doby zabezpečenia Českej republiky a dôchodok je za ne príslušná poskytnúť Česká správa sociálneho zabezpečenia. Predčasný starobný dôchodok mu bol rozhodnutím od 20. mája 2015 priznaný preto, lebo uviedol, že v období od 01.04.1992 do 31.12.1992 nepracoval, uvedené obdobie nebolo preukázané. Avšak dodatočne predložil doklady preukazujúce pracovnú činnosť v tomto období u zamestnávateľa so sídlom v Českej republike. Po 01. januári 1993 nezískal žiadne obdobie dôchodkového poistenia podľa právnych predpisov Slovenskej republiky, pretože pracoval výlučne v Českej republike. Nesplňa preto podmienky nároku na predčasný starobný dôchodok.

3. Žalovaná v preskúmanom rozhodnutí sa v celom rozsahu stotožnila s právnym názorom uvedeným v prvostupňovom rozhodnutí. Uviedla, že hoci v poradí prvé preskúmané rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 24Sa/11/2020 zo dňa 18. novembra 2021, v ňom súd len zviazal Sociálnu poisťovňu, aby svoje odôvodnenie dostatočne zrozumiteľne odôvodnila a to aj s poukazom na jeho argumentáciu na článok 11 ods. 5 zmluvy. K tejto argumentácii účastníka konania uviedla, že článok 11 ods. 5 zmluvy sa vzťahuje výlučne na právne skutočnosti (doby poistenia), ktoré vznikli po 31.12.1992. Pravidlá hodnotenia dôb poistenia získaných pred 01.01.1993 upravuje ustanovenie článku 20 zmluvy. Pretože doba zamestnania, ktorú získal u zamestnávateľa S&B s.r.o., Odolena Voda, Česká republika v období od 15.04.1992 do 31. decembra 1992, trvala iba do 31.12.1992, nevzťahuje sa na ňu aplikácia článku 11 ods. 5 zmluvy. Článok 20 zmluvy zostal účinný aj po vstupe Slovenskej republiky do Európskej únie v zmysle článku 8 ods. 1 základného nariadenia aj čl. 8 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (ďalej „vykonávacie nariadenie“). V zmysle tohto článku sa doby získané pred dňom rozdelenia ČSFR považujú za doby zabezpečenia toho zmluvného štátu, na ktorého území mal zamestnávateľ občana sídlo ku dňu tohto rozdelenia alebo naposledy pred týmto dňom. Podľa článku 15 ods. 1 Správnej dohody o vykonávaní zmluvy (ďalej „správna dohoda“) sa sídlom zamestnávateľa rozumie adresa, ktorá je ako sídlo zapísaná v obchodnom registri. Keďže zamestnávateľ účastníka mal k 31. decembru 1992 sídlo zapísané v obchodnom registri na území Českej republiky, tieto doby sa považujú za doby zabezpečenia Českej republiky a dôchodok za nie je príslušná poskytnúť Česká správa sociálneho zabezpečenia. Keďže po 01.01.1993 nezískal žiadne obdobie dôchodkového poistenia podľa predpisov Slovenskej republiky, nespĺnil podmienky nároku na predčasný starobný dôchodok podľa § 67 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a preto mu bol predčasný starobný dôchodok odňatý správne.

4. Správny súd sa v napadnutom rozsudku v celom rozsahu stotožnil s právnym posúdením veci zo strany žalovanej. K tvrdeniu žalobcu, že článok 20 zmluvy nie je aplikovateľný, pretože zmluva bola platná len do 31.12.1992, uviedol, že toto konštatovanie je v rozpore s článkom 34 predmetnej zmluvy. Toto konštatovanie je nelogické, keď samotný žalobca na jednej strane tvrdí, že článok 20 nie je možné aplikovať z dôvodu platnosti zmluvy len do 31.12.1992 a na druhej strane sa dovoľáva aplikácie článku 11 ods. 2 alebo 5 tejto zmluvy. Žalovaná sa v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia vysporiadala so všetkými odvolacími námietkami žalobcu, riadila sa právnym názorom zrušujúceho rozsudku Krajského súdu v Žiline, respektíve jeho pokynmi. Stotožnil sa s názorom, že článok 11 ods. 5 zmluvy nie je možné na daný prípad aplikovať, pretože sa vzťahuje na obdobia od účinnosti zmluvy. Pravidlá hodnotenia dôb zabezpečenia/poistenia z časového hľadiska získaných pred 01.01.1993 upravuje článok 20 zmluvy. Prvostupňový orgán tak postupoval v súlade s § 112 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, keď po zistení, že žalobcovi bola dôchodková dávka priznaná neprávom, rozhodol o jej odňatí. Aj ďalšie žalobné námietky vyhodnotil ako právne nedôvodné. Prvostupňový orgán v čase rozhodovania o žiadosti žalobcu o predčasný starobný dôchodok preukázateľne nemal k dispozícii úplné údaje o dobách poistenia žalobcu, konkrétne o tom, že bol zamestnaný u zamestnávateľa so sídlom v Českej republike k 31.12.1992, keďže tieto údaje mu žalobca neposkytol. Preto rozhodol o priznaní predčasného starobného dôchodku.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal právne posúdenie správneho súdu, že článok 11 ods. 5 zmluvy sa vzťahuje výlučne na právne skutočnosti (doby poistenia), ktoré vznikli po 31.12.1992. Bol toho názoru, že tento článok a ani ostatné články zmluvy nemôžu platiť až od 01.01.1993, pretože ak je zmluva predbežne vykonávaná od 01.01.1993, potom sa musí vzťahovať len na dobu, ktorá vznikla pred 01.01.1993. Podľa neho článok 20 ods. 1 zmluvy sa aplikuje len v prípade, ak nárok na dôchodok podľa článku 11 ods. 2 zmluvy nevznikne v žiadnom zmluvnom štáte. Potom sa aplikuje tento článok v súbehu s článkom 11 ods. 3 a ods. 5 zmluvy, pretože zmluva je platná za obdobie do 31.12.1992. Od 01.01.1993 sa starobné dôchodky spravujú podľa príslušných predpisov zmluvného štátu, teda podľa predpisov samostatne Slovenskej republiky a Českej republiky. Tvrdenie správneho súdu, že článok 20 zmluvy sa vzťahuje výlučne na skutočnosti, ktoré vznikli po 01.01.1993, je absolútnym nezmyslom, nakoľko takáto aplikácia je v rozpore s článkom 33 zmluvy. Právny názor, že zmluva sa nevzťahuje na právne vzťahy od 01.01.1993 podčiarkuje aj článok 2 ods. 2 zmluvy. Žalobca tak na území Slovenskej republiky získal 8248 dní obdobia dôchodkového poistenia a teda na výplatu dôchodku je povinná Sociálna poisťovňa. Nestotožnil sa ani s tvrdením správneho súdu, že neposkytol žalovanej všetky relevantné údaje potrebné na posúdenie podmienok pre rozhodnutie o predčasnom starobnom dôchodku. Toto odôvodnil tým, že Česká správa sociálneho zabezpečenia mu za obdobie od 15.04.1992 do 31.12.1992 nepriznala žiadny vymeriavací základ, a teda jeho zamestnávateľ v Českej

republike v tomto období za neho žiadne odvody neplatil. Žiadal, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 17.04.2024. Zotrvala na svojich právnych názoroch uvedených v preskúvanom rozhodnutí. Navrhla kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) oboznámil sa s pripojeným administratívnym a súdnym spisom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, ktorými nebol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) a zistil, že kasačná sťažnosť je v celom rozsahu nedôvodná.

8. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej, ktorým zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie ústredia o odňatí predčasného starobného dôchodku priznaného žalobcovi rozhodnutím zo dňa 13. marca 2015, pretože bolo dodatočne preukázané, že ku dňu 31.12. 1992 zamestnávateľ žalobcu mal sídlo na území Českej republiky a od 01.01.1993 žalobca žiadne doby dôchodkového zabezpečenia alebo poistenia na území Slovenskej republiky nedosiahol. Podľa názoru žalovanej tak nebola splnená podmienka § 67 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, keďže žalobca v zmysle čl. 20 zmluvy nedosiahol žiadnu dobu slovenského dôchodkového poistenia. Žalobca namietal, že zmluva nie je aplikovateľná na právne vzťahy po rozdelení spoločného štátu, ale naopak sa vzťahuje len na doby, ktoré vznikli pred týmto dňom. Preto je v jeho prípade potrebné aplikovať článok 11 ods. 5 tejto zmluvy.

9. Z administratívneho spisu vyplýva, že žiadosťou zo dňa 20.02.2015 požiadal žalobca o predčasný starobný dôchodok. Ako doby poistenia v nej uviedol: 18.06.1974 - 31.03.1992 Doprastav, s. p. Bratislava, 01.03.1992 - 31.01.1993 nezamestnaný, neevidovaný, nepracoval ani v Českej republike, 01.02.1993 - 17.02.2015 zamestnanie v Českej republike. Na základe toho mu bol priznaný predčasný starobný dôchodok rozhodnutím o dňa 13.03.2015.

10. Z evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia bolo zistené, že žalobca od 18.06.1974 do 31.03.1992 bol zamestnaný u zamestnávateľa Doprastav, š. p. Bratislava. V období od 15.04.1992 do 31.12.1992 bol zamestnaný v spoločnosti S&B, s.r.o., súkromá stavební spoločnosť, so sídlom Odolena Voda, Česká republika.

11. Súčasťou administratívneho spisu je zmenový formulár P5000 vydaný Českou správou sociálneho zabezpečenia zo dňa 29.10.2019, ktorý potvrdzuje žalobcovi dobu poistenia získanú v Českej republike takto: 01.09.1969 - 14.04.1972, 15.04.1972 - 31.03.1992, 15.04.1992 - 31.12.1992, 01.02.1993 - 31.12.2001, 01.01.2002 - 15.04.2014. Na základe uvedeného formulára bol žalobcovi rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia zo dňa 04.11.2019 priznaný zvýšený starobný dôchodok s tým, že Česká správa sociálneho zabezpečenia považovala všetky doby zabezpečenia dosiahnuté do 31.12.1992 v zmysle článku 20 ods. 1 zmluvy sa doby zabezpečenia Českej republiky.

Podľa článku 20 ods. 1 zmluvy doby zabezpečenia získané pred dňom rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa považujú za doby zabezpečenia toho zmluvného štátu, na ktorého území mal zamestnávateľ občana sídlo ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo naposledy pred týmto dňom.

Podľa čl. 11 ods. 1 zmluvy rozsah a spôsob hodnotenia dôb zabezpečenia sa spravujú právnymi predpismi toho zmluvného štátu, v ktorého dôchodkovom zabezpečení sa tieto doby získali, a ustanoveniami článku 20 tejto zmluvy.

Podľa článku 11 ods. 5 zmluvy ak je doba zabezpečenia v druhom zmluvnom štáte kratšia ako jeden rok, nevznikne nárok na dôchodok voči nositeľovi zabezpečenia tohto zmluvného štátu; uvedenú dobu započíta nositeľ zabezpečenia zmluvného štátu, ktorý priznáva dôchodok, tak, akoby bola získaná na jeho území.

12. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom uvedeným v napadnutom rozsudku, že v danom prípade všetky doby sociálneho zabezpečenia, ktoré žalobca získal do 31.12.1992, treba posudzovať ako doby sociálneho zabezpečenia Českej republiky. Zo skutkového stavu nesporne vyplýva, že ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky 31.12.1992 bol žalobcov zamestnávateľ obchodná spoločnosť, ktorá mala sídlo podľa obchodného registra na území Českej

republiky. Preto je všetky doby sociálneho zabezpečenia dosiahnuté do tohto dátumu potrebné posudzovať v súlade s článkom 20 ods. 1 zmluvy ako doby dôchodkového zabezpečenia Českej republiky. Tento názor je zhodný aj s názorom Českej správy sociálneho zabezpečenia, ktorý prezentovala v rozhodnutí o zvýšení starobného dôchodku žalobcu zo dňa 04.11.2019, keď mu všetky tieto doby ako doby získané v zmysle čl. 20 ods. 1 zmluvy v Českej republike aj započítala.

13. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a v podrobnostiach naň poukazuje. Právne názory v ňom uvedené vykladajúce článok 20 ods. 1 zmluvy ako aj článok 11 ods. 5 zmluvy, ktorý žiadal aplikovať žalobca, sú jasné, zrozumiteľné a vecne správne. Pre zdôraznenie správnosti právneho posúdenia veci správnym súdom kasačný súd dodáva nasledovné.

14. Vzhľadom na rozdelenie ČSFR bolo potrebné, aby nástupnícke štáty upravili svoje právne vzťahy v oblasti sociálneho zabezpečenia nielen do budúcnosti, ale aj právne vzťahy vzniknuté počas trvania spoločného štátu. Preto bola uzatvorená zmluva, ktorá bola vykonaná správnou dohodou. Zmluva sa predbežne vykonávala od 01.01.1993 a upravovala najmä vzájomné vzťahy a právne skutočnosti vzniknuté po 01.01.1993. Obsahovala však aj osobitné ustanovenia, ktoré upravovali vzťahy, ktoré vznikli a trvali do 31. decembra 1992. V článku 20 zmluvy sú stanovené pravidlá, ktoré sa vzťahujú na právne vzťahy vzniknuté do 31. decembra 1992. Na prípad žalobcu sa vzťahuje ods. 1 tohto článku, pretože ku dňu rozdelenia spoločného štátu mal žalobca zamestnávateľa so sídlom na území Českej republiky. Preto sa všetky doby poistenia/zabezpečenia dosiahnuté za trvania spoločného štátu, bez ohľadu na to, kde boli dosiahnuté, považujú za doby zabezpečenia Českej republiky. Tiež bolo preukázané, že žalobca žiadne doby na území Slovenskej republiky od 01.01.1993 nedosiahol (od 01.02.1993 do 15.04.2014 bol zamestnaný na území Českej republiky). Potom však nespĺnil základnú zákonnú podmienku na priznanie predčasného starobného dôchodku uvedenú v § 67 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a to, že bol dôchodkovo poistený podľa právnych predpisov Slovenskej republiky najmenej 15 rokov. Pokiaľ žalovaná zistila tieto skutočnosti, bola povinná rozhodnúť v zmysle § 112 zákona o sociálnom poistení o odňatí predčasného starobného dôchodku, keďže dávka sa priznala neprávom.

15. Kasačný súd vyhodnotil sťažnostné námietky žalobcu ako plne nedôvodné. Žalobca je toho názoru, že zmluva neplatí na právne vzťahy od 01.01.1993, ale len na doby, ktoré vznikli pred týmto dátumom. Uvedené konštatovanie je nepochopením samotného zmyslu a pôsobnosti zmluvy. Zo zmluvy je zrejmé, že bola uzavretá medzi dvoma suverénnymi štátmi, ktoré si týmto spôsobom dojednali vzájomné vzťahy v oblasti sociálneho zabezpečenia pre svojich občanov na území týchto suverénnych štátov. Zmluva zakotvuje kolízne normy zakotvujúce pravidlá použitia konkrétnej legislatívy niektorej zo zmluvných strán v prípade situácií uvedených v zmluve, napr. pri vykonávaní zárobkovej činnosti občana jednej zmluvnej strany na území druhej zmluvnej strany alebo pri vyplácaní štátnych sociálnych dávok občanovi jednej zmluvnej strany, ak má trvalý pobyt na území druhej zmluvnej strany. Z uvedených základných pravidiel zmluvy vyplýva, že zmluvné štáty sa dohodli na regulácii vzájomných vzťahov, ktoré vznikli po rozdelení spoločného štátu, teda od 01.01.1993. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že zmluva sa na vzťahy vzniknuté od 01.01.1993 nevzťahuje, pretože sa nevzťahuje na novozavedené sústavy a odvetvia sociálneho zabezpečenia v zmysle článku 2 ods. 2 zmluvy. Tento článok zakotvuje len výluku zo všeobecnej pôsobnosti zmluvy zakotvenej v čl. 2 ods. Zmluva mala aj špeciálne ustanovenie, ktoré regulovalo obdobia poistenia vzniknuté do 31.12.1992. Jedná sa o článok 20 v spojení s článkom 21 ods. 1.

16. Táto zmluva bola platná od 01.01.1993 až do vstupu Slovenska do Európskej únie (01.05.2004). Článok 20 zmluvy je však platný aj po vstupe Slovenskej republiky do Európskej únie (príloha III. nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 v konsolidovanom v znení účinnom po 01.05.2004 a príloha II základného nariadenia). Preto sa na doby poistenia nadobudnuté do 31.12.1992 stále vzťahuje v danom prípade článok 20 ods. 1 zmluvy a preto žalovaná správne toto obdobie posúdila, keď konštatovala, že v prípade žalobcu československé doby poistenia získané do rozdelenia ČSFR dňa 31.12.1992 sa podľa tohto článku zmluvy posudzujú ako české doby dôchodkového poistenia.

17. Pokiaľ ide o aplikáciu článku 11 ods. 5 zmluvy, tento, ako aj ostatné články zmluvy okrem špeciálneho článku 20, upravuje vzťahy vzniknuté odo dňa účinnosti zmluvy, teda od 01.01.1993. Že doby zabezpečenia/poistenia nadobudnuté do rozdelenia spoločného štátu sa spravujú článkom 20, vyplýva aj z článku 11 ods. 1, ktorý stanovuje základné pravidlo, že doby zabezpečenia sa spravujú právnymi predpismi toho zmluvného štátu, v ktorého dôchodkovom zabezpečení sa získali. Okrem toho

však uvádza, že tieto doby sa tiež spravujú čl. 20 zmluvy, ktorý sa vzťahuje práve na doby získané do 31.12.1992. Na toto obdobie sa nemôžu vzťahovať ani ďalšie ustanovenia uvedeného článku, vrátane ods. 3 a 5, keďže tieto pravidlá platia len v prípade, ak doby dôchodkového poistenia boli získané v jednotlivých zmluvných štátoch, teda v Českej republike alebo v Slovenskej republike, a nie počas trvania spoločného štátu. Táto aplikácia neprichádza do úvahy ani v spojení s článkom 20 ods. 1 zmluvy, ako to navrhuje žalobca, keďže tento článok zakotvuje posudzovanie týchto dôb špeciálne a inak, ako je tomu u dôb získaných za existencie zmluvných štátov.

18. Je tiež v rozpore so znením zmluvy tvrdenie žalobcu, že od 01.01.1993 sa starobné dôchodky nespravujú zmluvou, ale len príslušnými predpismi samostatne Slovenskej republiky a Českej republiky. Práve naopak, od 01.01. 1993, kedy bola stanovená predbežná účinnosť zmluvy, čl. 11 umožňoval príslušnému nositeľovi zabezpečenia jednej zmluvnej strany pri výpočte dôchodku prihliadať nielen na doby zabezpečenia/poistenia dosiahnuté podľa jeho právnych predpisov na území jedného zmluvného štátu, ale na doby dosiahnuté na území oboch zmluvných štátov.

19. Napokon kasačný súd musí uviesť, že je nepravdivé tvrdenie žalobcu, že správny súd vyslovil, že článok 20 zmluvy sa vzťahuje výlučne na skutočnosti, ktoré vznikli po 01.01.1993. Správny súd naopak konštatoval, že tento článok sa vzťahuje na doby zabezpečenia získané pred dňom rozdelenia ČSFR, teda pred dňom 01.01.1993. Práve argumentácia článkom 20 ods. 1 zmluvy bola nosnou pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia žalovanej, ktorá taktiež svoje rozhodnutie postavila na argumente, že článok 20 ods. 1 zmluvy bolo potrebné v danom prípade aplikovať, pretože tento upravuje právne vzťahy vzniknuté do 31.12.1992, teda aj dobu poistenia žalobcu získanú od 15.04.1992 do 31.12.1992.

20. Kasačný súd ešte dodáva, že pokiaľ žalobca v kasačnej sťažnosti vytýkal správne mu súdu jeho konštatovanie, že žalobca neposkytol žalovanej všetky relevantné údaje pri priznávaní predčasného starobného dôchodku, čo žalobca odôvodnil tým, že jeho zamestnávateľ v Českej republike aj tak za žalobcu neplatil žiadne odvody, táto skutočnosť je pre splnenie tejto povinnosti irelevantná. Zo žiadosti o priznanie predčasného starobného dôchodku, ktorú žalobca vlastnoručne podpísal, vyplýva, že Sociálnej poisťovni výslovne uviedol, že v období od 01.03.1992 do 31.01.1993 nepracoval ani na území Českej republiky, čo evidentne nebola pravda, keďže žalobca v priebehu správneho konania pred Českou správou sociálneho zabezpečenia sám tomuto orgánu predložil dôkaz o tom, že v inkriminovanom období do 31.12.1992 v Českej republike pracoval. Či tento zamestnávateľ riadne platil za neho poistné, nemá žiaden vplyv na posúdenie týchto dôb ako dôb zabezpečenia v zmysle článku 20 ods. 1 zmluvy

21. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd vyhodnotil sťažnostné námietky žalobcu ako plne nedôvodné a sám nezistil dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku. Preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

22. O náhrade trov kasačného konania bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalovanej ako úspešnej účastníčke kasačného konania náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože neboli splnené podmienky § 168. Žalobca ako neúspešný účastník kasačného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

23. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.